

Den lov skal laves om, og her er forskellen klar: Det vil højrefløjen ikke høre tale om, det vil den bekæmpe med næb og kløer. Regeringen vil sådan set gerne lave den lovgivning om, så vi får en skrappere beskatning af olien, men ikke nu, som vi har aftalt omkring finansloven, først senere, først ved fremtidige koncessioner.

Jeg forstår det ikke, og det er også derfor, at grænsen mellem højrefløj og venstrefløj ikke bliver skarp nok på det punkt. Der er da ikke andre virksomheder, der med henvisning til, at man lavede en aftale for 20 år siden, kan afvise alle skatteændringer. Der er da ingen borgere, der med henvisning til, hvad personskatten var for 20 år siden, kan sige, at vi må vente med personskatten, den skal først gælde for dem, der er født i dag og senere. Intet andet sted i vores skattelovgivning siger vi, at bare fordi nogle for 17 år siden troede, at skatten var dét, så tør vi ikke lave den om før om 10 år.

Jeg forstår det ikke. Jeg synes, regeringen dér er for handlingslammet. Det er selvfølgelig, fordi det er en meget stor herre, man har med at gøre, som tjener mange penge, og som Ekstra Bladet har dokumenteret i øvrigt snyder i skat, når han kan komme af sted med det. Hvorfor er nervøsiteten for A.P. Møller så stor? Det er den desværre tilsyneladende.

Vi har den opfattelse, at allerede her og nu skal vi sikre, at de enorme gevinster, der suges op ude fra Nordsøen, i højere grad kommer til at tilfalde fællesskabet, bruges til velfærd, som det jo sker i andre olienationer.

Vi er den eneste olienation i verden, hvor både befolkning, nation, samfundet og statskassen bliver fattigere, når oliepriserne stiger, og det kun er private olieselskaber, der scorer gevinsten. Det kunne have været med til at bringe større, klarere skillelinjer i dansk politik, hvis der havde været større mod fra regeringen her.

Tilsvarende kunne vi ønske, at regeringen var mere modig til at sige, at alle arbejdsfri indkomster skal beskattes mindst lige så hårdt som arbejdsindkomster, for også her siger højrefløjen jo fra. For højrefløjen er det sådan, at jo mindre man har arbejdet for en indtægt, jo mindre skal den beskattes.

Regeringen er lidt bedre, men beskatningen er stadig væk på nogle områder nul, på andre områder væsentligt under, hvad en lønindkomst på samme niveau bliver beskattet med. Også her var der brug for større mod, her var der brug for også at få tegnet en klarere linje, og jeg kan sige for Enhedslistens vedkommende: Vi ønsker at få

nedsat skatterne for alle almindelige mennesker, og det vil vi bl.a. gøre ved at beskatte de arbejdsfri indtægter mere, end det sker i dag. Det skal være sådan, at man bliver beskattet mindst lige så hårdt af det, man får uden at lave noget, som af det, man får for at lave noget, og det er jo ikke mindst i skattepolitikken, hvor, som jeg sagde, man har det modsatte synspunkt på højrefløjen, at jo mindre, man har lavet for nogle penge, jo mindre skal man beskattes.

Det er jo ikke mindst i skattepolitikken, at der i virkeligheden er mulighed for at tegne en klar linje mellem, hvem der er velhavernes parti, og hvilke partier der er båret af solidariske tanker. Derfor vil jeg sige: Enhedslisten vil i det kommende år arbejde for, at der også her bliver langt større klarhed, end der er i dag.

I den forbindelse har vi også fået en god instruktion i dag af partier, der ellers markedsfører sig som nogle, der gerne vil have sat skatten ned for almindelige mennesker. De bruger altså stor energi på at bekæmpe, at det alt for høje kontingent til a-kasserne, som mange almindelige mennesker betaler, bliver nedsat.

På samme måde slås man for at forhindre, at flertallet her i Folketinget kan komme igennem med, at forældrebetalingen bliver sat ned i de byer, hvor forældrene skal betale en blodig sum for at få deres barn passet i en skolefritidsordning. Det sætter det meget godt i relief: Gerne nogle skattelettelser til dem, der har flest penge, men brugerbetalingen for børnefamilier og for dem, der er i fare for at blive arbejdsløse eller er arbejdsløse, skal holdes så højt oppe som overhovedet muligt.

Som sagt i indledningen er der mange udmærkede ting i de aftaler, der er lavet med Enhedslisten, regeringen, SF og på nogle stræk også CD. Listen er lang, andre har opremset en del af den. Jeg vil mest forholde mig til de elementer i aftalerne, som giver de bedste muligheder for, at folk kan gøre noget, selv kan være med til at skabe forandring, selv kan være med til at skabe en bedre tilværelse for dem selv, skabe et bedre samfund.

Jeg tænker her på den aftale, som mange måske anser for at være lidt uanselig, om, at kontanthjælpsmodtagere skal have ret til en handleplan. Det vil sige, at de over for en sagsbehandler i socialcentret kan sige, at det, du kommer med, skal du skrive ned på et stykke papir, og det skal fremgå af det stykke papir, at det, du kommer med, kan føre til, at jeg kommer i fast arbejde. Jeg er sikker på, jeg er helt sikker på, at